

Hét Határ

Református hitéleti lap

XV. évfolyam 2. szám

2011. február

A BRÜSSZELI FOG FEHÉRE

Kimutatta a foga fehérét!- azokra szokták használni ezt a mondást, akikről lehull a lepel és kiderülnek az igazi szándékaik. Eddig ügyesen megtévesztették a környezetüket, elhittették magukról, hogy tisztességesek a szándékaik, betartják a szabályokat, ártatlan báránykákat festettek az emberek szeme elé, maguk helyett. De egyszer eljön az igazság pillanata, amikor a vakításnak vége, a bárányszőrbe bújó farkasok ledobják magukról az álcát és a szép bárányszőr helyett félelmetesen vicsgörgő fehér farkasfogakat látunk. Az Európai Unió sokáig úgy mosolygott Magyarországra, mint egy kedves nagymama az ugrabugráló unokájára. Megcirógatták a fejünket, dicséreteket kaptunk, amiket pirosposzsgás arccal, büszkén fogadtunk. Talán már magunk is elhittük bizonyos időszakokban, hogy a Brüsszelből érkező szép szavak, dicséretes, hátha veregetések őszinték és valódiak. Hányszor hallgattuk ájultan Beethoven Örömdóját, az európaiságról szóló magasztos beszédeket és a multikulturalizmus szépségéről is csipegettek az édes szavak. Még most is hallom a magyar történelem és kultúra lelkes méltatását, a szabadságot szerető, okos, szorgalmas magyarokról szóló dicshimnuszokat. Úgy körbeudvaroltak bennünket, hogy még talán most sem tértünk magunkhoz a kábulatból. A csodálatos brüsszeli színelőadástól még a szánk is tátva maradt, az EU-s szírenek pedig kiénekeltek a szánkából a sajtót.

Mert az egész Európai Unió kizárólag a nemzetközi cégekről, tőkeerős vállalatokról és a mindenható bankokról és

gazdasági érdekeikről szól. Amit köröztek az európaiságról, közös értékekről, hagyományokról, egymás kölcsönös tiszteletéről, az mind mese.

De a magyar demokrácia már túl van az ártatlan gyermekkoron, a lázas kamasz éveken, 21 évesek leszünk az idén és már nem hiszünk a mesékben!

Ugyanis csak abban az esetben lehetünk az EU szemében jók és demokratikusan

elkötelezettek, felvilágosultak, ha engedjük a külföldi cégeket a saját szabályaik szerint tevékenykedni. Minimális adófizetés, a haszon azonnali kivitele az országból rettenetesen alacsony keresetek és olyan törvényi háttér, hogy mindezt jogszerűen megtehessek. Természetesen ezek a „Mega vállalatok” nem szeretik a konkurenciát sem, ezért rengeteg magyar versenytársat kiiktattak. Így megkerülhetetlenek lettek a régióban, nincs gyakorlatilag senki, aki felvonná velük a versenyt. Néhány tízezer munkahelyért cserébe mindent elvettek, önállóságot, méltóságot, rendes megélhetést. De szerintük még így is tapsikolnunk kéne, mert milyen sok munkahelyet teremtettek. Csakhogy ezek a valóban fontos munkahelyek arra is jók,

hogy kedvükre zsarolják a szegény országok kormányait. Ha nem tetszik valami elmegyünk, az emberek az utcára kerülnek, a következő választáson pedig megbukik az aktuális kormány. Már a bőrünkön érezzük, milyen óriási gazdasági és politikai hatalommal bírnak, nem tűrik az ellentmondást és pénzügyi érdekeik megsértését. Az elmúlt hetek brüsszeli hisztéria keltése

sem a magyar média törvényéről szólt elsősorban, hanem a globális cégek sértőnek érzik a rájuk kirótt válságadókat, amik a hasznukhoz képest nevetségesen csekélyek. Most megmutathatnák, hogy mennyire szeretik ezt az országot, ahol termelnek, kereskednek és sokat keresnek, de nem mutatják. Nem viccből vetették ki rájuk ezt az adót, hanem azért, hogy elkerüljük az összeomlást, ami az ő érdekeltségeiket is maga alá temetné. Leg-

alább végre kibújó a szög a zsákból és világosan láthatjuk ama vicsgörgő fehér fogsort és hallhatjuk félelmetes csattogását. Nem akarok vészjósló lenni, de ez még csak a kezdet, nyilvánvalóan minden erejünkkel azon lesznek, hogy ránk kényszerítsék minden tekintetben az akarataikat.

De szerintem nem kell megijednünk senkitől, hanem következetes, akár makacs politikával meg kell védeni Magyarországot és lakóinak az elemi érdekeit. A kemény küzdelem azt fogja eredményezni, hogy végre komolyan vesznek minket, elismerik erőfeszítéseinket és elfoglalhatjuk méltó helyünket az európai nemzetek sorában.

Juhász Róbert

SEMMI SEM BIZTOS

Olvasandó: Zsoltárok 46

Olyan idöket élünk, amelyekben jelszó lett: „Semmi sem biztos”! Persze, jelszavaktól nem mindig kellene félnünk. Ám jelen esetben egy nagyon mély életérzés húzódik meg a szavak mögött. Egész életünket átszövi ez a mondat.

Jelen van a mindennapok szintjén: nem biztos az állásunk, a jövedelmünk, a diplománk értéke... Jelen van a bizonytalanság a nagyobb összefüggésekben is: megváltoznak, eltűnnek dolgok, amelyek biztosnak, állandónak tünnek, vagy percek alatt söpörhet el országrészeket ár, szél, víz... És jelen van a bizonytalanság az értékeket illetőleg is: hit, keresztyénség, becsület, munka, hűség – egyáltalán értéknek számít-e ma?

Mindezeket tetézi, hogy nagy a bizonytalanság a megoldásokat illetőleg is. Mintha labirintus előtt állna korunk embere, és azt kellene eldöntenie, melyik irányba induljon, melyik út vezet célhoz? Nem is feltétlenül az út végét szeretnénk tudni, csak végre már azt, hogy melyikre lépünk? Ez a bizonytalanság azért is nehezé teszi, megkötözi az életünket, mert terheink, megpróbáltatásaink között, ha bizonyosak vagyunk, hogy kijutunk belőlük, több erővel, nagyobb reménnyel hordjuk azokat.

De elfogy a remény is, ha senki nem tudja megmondani: melyik a biztos út? Ha a jövőről beszélünk, legtöbbször ilyen válaszokat kapunk: „Nehéz azt megjósolni...” Nem is annyira burkolt önkritika rejtezik mögötte: ennyi, amit tudunk: jósolni... Bizony ebből nehéz tovább lépni. Mert abban is bizonytalank vagyunk, hogy a megoldások a saját egyéni életünk terén, vagy a közösségeink életében, vagy nagyobb, nemzeti, európai, akár globális téren jelentkeznek-e először?

Ebben a „semmi sem biztos” világban igen megnézik azt az embert, aki „nem bizonytalanra kapdos”, hanem „biztosra megy” (I. Kor.9,26). És ez az ember nemcsak Pál lehetett, hanem lehet ma minden hívó, keresztyén ember! Isten nemcsak minket hív bizonyosságra, hanem általunk mindenkit erre szeretne eljuttatni. Tulajdonképpen ehhez egyetlen kérdést kell hitünkben

forogatnunk és megválaszolnunk: tudom-e vállalni a zsoltáros bizonyosságát: „Isten igen bizonyos segítség a nyomorúságban”! Olyan szép ez a mondat – és mégis néha olyan üres! Mintha csak úgy odavetnénk az emberek elé, akik nem tudnak vele mit kezdeni. Olyan „mindent Isten-mázzal leöntő” keresztyén szólam... A balatoni fényjelzés is villoghat hiába, ha senki nem mondja meg, hogy oda kell rá figyelni. Ennél már csak az a jobb, ha azt is elmondja valaki, miként mentett meg az ő életét az, hogy odafigyelt.

Ebben a zsoltárban is megfigyelhetjük, hogy miként lesz személyesebb. Nemcsak elmondja, ki az „igen bizonyos segítség”, hanem így vall: „Isten a mi oltalmunk és erősségünk. Igen bizonyos segítség...”

Ebben a kis „mi” szócskában több üzenet is van.

Először az, hogy Isten nem mindenki segítése. Rajta kívül sok más „biztos segítséget” hirdetnek-kínálnak. Sokak szerint a segítség egy-egy nagyobb támogatás, EU-kölcsön, gazdaság, jólét, politika felől közeledik. Ugyanígy rengeteg lelki „biztos segítséget” is ígérnek, spirituális feltöltődést, energiákat stb. Szóval, nem mindenki látja Istenben a biztos segítséget.

Ugyanakkor benne van ebben a „mi”-ben a személyes tapasztalat, a személyes elkötelezettség is. Itt térünk vissza arra, amit az igaz, de üres mondatokról mondtunk! Az „Isten bizonyos segítség” lehet üres mondat is, de hiteles, igaz, életszerű mondat is. Ha mögötte áll egy élet. Ha olyan valaki hirdeti, aki „kipróbálta”. Olvastam egy régi naplót, sok-sok receptet jegyzett fel a tulajdonosa különféle bajokra, betegségekre. És némelyik után ott a vallomása: „kipróbáltam, de ez nem vált be”, vagy : „kipróbáltam, ez jó”. Ezek a régi receptek azáltal lettek hitelessé, hogy ott állt mögöttük egy valóságos élet, amelyik bizonyította hasznosságukat. A keresztyén üzenet, hogy Isten bizonyos segítség, azáltal lesz hitelessé, ha keresztyén életek milliói állnak mögötte és bizonyítják. Ha erről vallunk, és ha valóban úgy is élünk, hogy nemcsak szavunk beszél Istenről, hanem bármilyen történéj is, ragaszkodunk hozzá.

Végül egy egészen furcsa hang is van a „mi” szócskában. Miközben a zsoltár Istenről, mint bizonyos segítségről be-

szél, egy csomó nyomorúságot sorol fel: földrengés, szökőár, nemzetek acsarkodása, hadak pusztítása... Isten bizonyos segítése nemcsak azt jelentheti, hogy megszűnnek ezek a helyzetek, hanem azt is, hogy ezek között megmarad a biztos pont. Isten, aki jelen van mindezek közepette, aki ezekben nemcsak egy-két ember magánéletét, személyes sorsát változtatja meg és oltalmazza, hanem „nemzetközi szinten” vagy akár „globálisan” is biztos megoldás: „Felmagasztaltatom a földön” – mondja az Úr, és ezzel együtt csendesednek el a bizonytalanságot fenntartó tényezők. A „mi” pedig inentől nem kirekesztő kategória, hanem világ-szinten hívogató, összefogó közösséget jelent.

Ámen

Gerecsei Zsolt

Évfordulók

Kavicsok pörögnek, kövek forognak
Köszönteni való évforduló sok
Melyet megél sáros porhüvelyünk is
Dacolva téllet, szélllet, ifjú hévvel

Sok lehetőség elhalad mellettünk
Vagy mi megyünk, tova bele sem botlunk

Lehet az családi, lehet nemzeti
Megállni kell a múltat emlegetni

Hiszen családunk s magunk élteben
Akad emlegetni való szélteben,
De legalább olyan fontos, hogy meg-lásd,
A nemzetünk mikor állt ki egy próbát

Megállj megszentelve röppenő napod
Úgy ragyognak rád a fénylő csillagok
Alkoss maradandót, ha azt szeretnéd,
Hogy az utókort méltón emlékezzék

Tatai Ferenc, Tatabánya, 2011-01-29

PRESBITERKÉPZÉS

Kedves Testvérünk!

Régi vágyunk teljesül most amikor elkezdődik a Hét határban az első presbiterképzési folyamat.

Az alábbi táblázatból olvasható ki, hogy milyen helyszíneken milyen programmal várjuk presbiter és presbiter

jelölt testvéreinket. Kérjük minél nagyobb számban vegyenek részt az eseményeken, hiszen nem mindegy milyen tájékozottságú és felkészültségű presbiterek fogják vezetni az idej választások után gyülekezeteinket.

Nagy szeretettel szerveztük ezt a soro-

zatot és az előadók személye mindenképpen biztosíték arra, hogy itt a Hét határban valóban tájékozott és Jézus Krisztus ügye iránt elkötelezett presbiterek állhassanak szolgálatba.

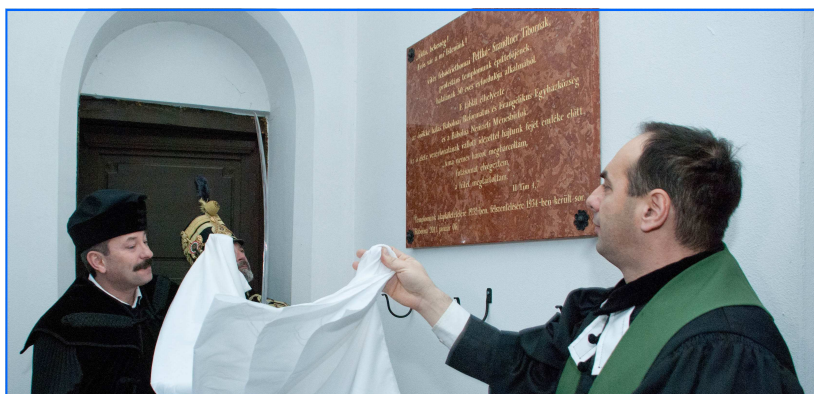
Bogáth István

<p>2011-ben a Tatai egyházmegye Hét Határos kiskörében a presbiterképzés tematikája</p>		<p>2011-ben a Tatai egyházmegye Hét Határos kiskörében a presbiterképzés tematikája</p>	
Áhítat	Bibliaiskola	Gyülekezetépítés	Fogadó gyülekezet és időpont
<p>17.00 (17.30) Áhítat 17.15 (17.45) A kijelölt KÁTÉ kérdések felolvasása 17.30 (18.00) BIBLIAISKOLA előadás 17.45 (18.15) Kérdések 18.05 (18.35) GYŰLEKEZETÉPÍTÉS előadás 18.20 (18.50) Beszélgetés az előadás témájáról</p>	<p>Előadás és beszélgetés az előre kiadott kérdések szerint</p>	<p>A Magyar Református Egyház felépítése II. 170-176 Bogáth István</p>	<p>2011. február 11. (péntek) 17.00 KÖMLÓD Heidelbergi Káté I. Úrnapja</p>
<p>Máté elhívása Gerecsei Zsolt lp.</p>	<p>Beszélgetés a témáról</p>	<p>Református gyülekezet, az egyházmegye és a kerület kapcsolata Szentirmai István</p>	<p>2011. március 11. (péntek) 17.00 ÁCS Heidelbergi Káté II. Úrnapja</p>
<p>Pál megtérése Sugárné Damó Márta lp.</p>	<p>Beszélgetés a témáról</p>	<p>A presbiteri tiszt. Presbiteri választás folyamata. A lelkipásztor és a presbiter helyes kapcsolata I. 70. II. 181. Szakállné Maller Csilla</p>	<p>2011. április. 8 (péntek) 17.30 NAGYIGMÁND Heidelbergi Káté III. Úrnapja</p>
<p>Péter megtérése Juhász Róbert lp.</p>	<p>Beszélgetés témáról</p>	<p>Mit jelent nekem az istentiszteleten való részvétel? Szász Dóra</p>	<p>2011. május 13. (péntek) 17.30 CSÁSZÁR Heidelbergi Káté IV. Úrnapja</p>
<p>Samáriai Asszony Bátki Dávid lp.</p>	<p>Felkészülés a presbiterválasztásokra Előadót a Presbiteri Szövetségtől kérünk</p>		<p>2011. szeptember 16. (péntek) 17.30 ETE Heidelbergi Káté V. Úrnapja</p>

EMLÉKTÁBLA AVATÓ

A bábolnai református és evangélikus egyházak és gyülekezetek által rendezett ünnepségen a kicsiny protestáns templomunk zsúfolásig megtelt. A megemlékezésen, melyet templomunk építetője halálának 50 éves évfordulója alkalmából rendeztünk, emléktáblát helyeztünk el az ő tiszteletére. Még az előtérben is álltak tisztelői az 1961-ben elhunyt vitéz felsődriethomai Pettkó-Szandtner Tibornak.

Szandtner Tibor 1886. június 20-án született Bazinban, Pozsony vármegyében, egy földbirtokos fiaként. Apai őse Szandtner, evangélikus reformátorként 1526-ban jött Magyarországra. Édesanyja családja, Pettkó, a felvidékről származik 1421-ben Zsigmond király adományozott nekik nemességet, és királyi adományként a Trencsén vármegyében fekvő felsődriethomai birtokot kapták, amely még nagyapja birtokában volt. Miután ez a család anyja halálával kihalt, I. Ferenc József öfelsége engedélyével a

Pettkó-Szandtner nevet vették fel, és a nemesi címet is megtartották. Szandtner Tibort 1920. szeptember hó 1-én helyezték először Bábolnára. Megdöbbenve látta, hogy itt a honvédség protestáns tagjai, valamint az állami ménesbirtok polgári alkalmazottai semminemű lelki gondozásban nem részesülnek. Kemény Géza akkori evangélikus jószágigazgatóval még abban az évben megalapították a Bönyi Ágostai Hitvallású Evangélikus Egyházhoz tartozó bábolnai fiókegyházat. Az anyaegyházak lelkészei készséggel vállalták az itteni fiókegyház gondozását. Hanem az iskolaterem, kis padjával csak ügyel-bajjal felelt meg az Istentisztelet megtartására.

Szandtner Tibor elhatározta, hogy egy közös protestáns templom építését fogja megkezdeni. Gyűjtésbe kezdtek, és mint a templomépítető bizottság elnökének és pénztárosának csodálattal kellett látnia, hogy a legszegényebb béresasszonyok is milyen lelkesedéssel, szeretettel adták összekuporgatott fillérjeiket. A belügyminiszterhez benyújtották kérvényüket, amelyben országos gyűjtés engedélyezését kérték.

Így kaptak adományokat a Beadvány Alapból, az Evangélikus Gyámintezettől, a Szombathelyi Protestáns Nőegylettől, a Tatai Köszénbánya Rt. vezérigazgatójától, Dunaalmási Kőbánya Rt.-től, Kapi, Raffai és Kiss püspök uraktól. Ezen munka közepette jött meg 1926-ban a parancs, ami Szandtner Tibort a pusztaszentkirályi új méncsikótelep berendezésére és felállítására utasította.

1932-ben hat évi távollét után a parancsot visszavonták és a kormányzó úr öméltósága újra, most már a bábolnai ménes parancsnoklásával bízta meg őt. Visszaérkezése után az építési engedélyt kikérve az építkezést 1932-ben

megkezdte, és Isten különös kegyelméből 1933-ban sikerült is azt felépítenie. 1933. június 16-án Szandtner Tibort kinevezték a Bábolnai Protestáns Katonai Egyházközség gondnokává. Saját jövedelméből egy harmóniumot is ajándékozott a templomnak, sőt a templom harangjainak öntési költségeit is magára vállalta. Így a templomunk 1934. évben felszentelésre került. Később keresztfia Árentschildt Károly Tibor megkeresztelésére (ami egyúttal a templomban tartott első keresztelő is volt) keresztelő medencét adományozott a templomnak.

1934. október 13-án a Dunántúli Református Egyházkerület 135/1934. sz. közgyűlési határozatában előterjesztették és elfogadták, hogy a bábolnai fiókegyházközség a Tatai Evangélikus fiókegyházzal együtt protestáns egyházközséggé alakuljon. A Tatai Egyházkerületi Közgyűlés megerősítette és véglegesítette az egyesülést, és Bábolnát elismerte Protestáns Egyházközségnek, mely egyformán tagja az evangélikus és a református egyetemes egyháznak. Az ünnepi Istentisztelet Dr. Hecker Walter megnyitó beszédével kezdődött,

melyben Szandtner Tibor templomépítető munkásságát méltatta, majd Molnár-Varga Péter a bábolnai egyházközség lelkészének vezényletével folytatódott az ünnepi Istentisztelet, felkérve Máté László református esperes és Szarka István evangélikus esperes urakat az igehirdetésre. Közben a komáromi evangélikus énekkar szolgálataiban gyönyörködhetünk.

Meghívott vendégeink voltak még Szandtner Tibor rokonságának képviselői, Czunyné Dr. Bertalan Judit országgyűlési képviselő, Popovics György a Komárom-Esztergom megyei közgyűlés elnöke, a Bábolna Nemzeti Ménesbirtok Kft. képviselői, a Magyarországi Arablótenyésztők Egyesülete, a Magyar Lovas Szövetség, a Felsődunántúli Fogathajtó Régió, a Magyar Fogathajtók Baráti Köre, a Magyar Lovas Kör, a Tatárszentgyörgyi Stípa Népi Hagyományörző Egyesület, a Bábolnai

Lovas Szakképző Iskola, a Rákóczi Szövetség, Bábolna város önkormányzata és képviselőtestülete, lótenyésztési szakemberek, és persze Bábolna, Bana, Ács, Ete és Nagyigmánd gyülekezetei. Az ünnepi Istentisztelet végén a Bábolnai Nemzeti Ménesbirtok lovas harsonnájának zengése közepette felkérte Máté László református és Szarka István evangélikus esperes urak az emléktábla leleplezésére, melyet a résztvevők koszorúinak elhelyezése és tisztelgő főhajtása követett.

Az emléktábla előtt díszörséget állt vitéz lovag Cserhalmi Pál ezredes, a Magyar Huszár és Lovashagyományörző Társaság titkára. Az ünnepi alkalom után szeretetvendégségre hívtunk minden kedves résztvevőt. A vendégség közepette meghitt baráti beszélgetések és számtalan új barátság alakulhatott ki a résztvevő vendégek között.

Bábolna. 2011.01.09.

**Böröcz Ferenc
Harangozó**

KEREKÍTŐ MONDÓKÁS MÓKA ÉS BABA-MAMA KÖR

Ezzel az elnevezéssel a rédei református gyülekezetben október vége óta új foglalkozás indult kisgyermekes anyukák számára. Kéthetente péntek délelőtt együtt mókázunk, mondókázunk, ölbeli játékokat játszunk a gyülekezet legkisebb családtagjaival. Hogyan is telik (vagy inkább röpi el) az együtt töltött idő? Rég elfeledett (magyar) népi rigmusokat elevenítünk fel, az évszakokhoz és ünnepkörökhöz kapcsolódó népdalokat énekelünk, fejük fölé repítjük a kicsiket vagy éppen leguggolva bújunk velük a medve barlangjába. Havat varázsolunk tapsoltató versikével és önfeledten táncolunk a „Hopp Juliska” kezdetű énekre. Mindannyiunk számára jól esik megtanulni vagy újra tanulni ezeket a vidám játékokat. „Itthon szépen átadom az apukának, a nagyobbaknak, mert mindig kérdezik, hogy mit tanultunk és azt játsszák a kicsivel.” – mondja egy három gyermekes anyuka. A vidám huncutkodás, csiklاندozás, höcögötés, hempergetés után -mi anyukák- gyermekneveléssel kapcsolatos témákról beszélgetünk, míg a gyermekek a szőnyegen csúsznak-másznak, labdáznak, ismerkednek egymással. Két alkalommal meghívott vendég vezette a beszélgetést. Závodi Zsuzsannával, a veszprémi új templom lelkészével, a családi jövőképekről gondolkodtunk el. Milyen elvárásokat támasztunk gyermekeink felé már megszületésüktől fogva? Értékesnek, különlegesnek tartjuk-e gyermekeinket? Éreztetjük-e ezt velük? Legutóbb pedig Móriczné Bátky Anna látogatott el közénk, aki kilenc gyermek édesanyja és „Kistestvér érkezik” címmel osztotta meg tapasztalatait velünk. Csinos megjelenése, vidám és kipihent arca, őszinte vallomása mindannyiunk számára meggyőző és megerősítő elemény volt.

Arra, hogy az ölbeli játékok milyen sokat jelentenek a gyermekek és szüleik számára, egy következő cikkben szeretnék kitérni.

Az elmúlt napokban megkérdeztem néhány anyukát arról, hogy mit jelent számukra a baba-mama kör és a Kerekítő foglalkozás. A válaszban mindannyian kiemelték, hogy nemcsak gyermekük számára, hanem saját maguknak is sokat jelent, hogy közösségben vagyunk. Megoszthatjuk egymással tapasztalatainkat, örömeinket, kérdéseinket, nehézségeinket. A gyermekek pe-

dig korosztálybeli társaikkal játszhatnak. „A foglalkozások nagyon hangulatosak, családiasak. A témák érdekesek és életszerűek.” Egy másik anyuka, akinek a kislánya nemrég múlt két éves, így nyilatkozott: „Nekünk azért fontos a baba-mama kör, mert valamilyen szinten felkészülünk az óvodára, sokat játszunk, verseket tanulunk. Szerintem fontos, hogy a gyermekeket időben felkészítsük a közösségi életre. Másrészt itt ténylegesen csak egymásra figyelünk, miközben játszunk, énekelünk,

és ez nagyban hozzájárul az anyagyermekek kapcsolat építéséhez és fenntartásához. Mindezt összegezve mi nagyon örülünk, hogy lehetőségünk nyílt egy ilyen közösségbe járni.”

Szívesen várunk minden érdeklődő anyukát, apukát kisgyermekével együtt a környékről is! A részvétel ingyenes! Részletek a www.rede.refdunantul.hu és a www.kerekito.hu oldalon található.

Barta Lívía

ÖKUMENIKUS IMAHÉT RÉDÉN

A mi falunkban is megtartottuk az imanyolcadot, s imádkoztunk a keresztyének közötti egységért, békéért. Újdonság volt, hogy a hét kezdetén Barta Zsolt tiszteletesünk egy felhívást intézett hozzánk, gyülekezeti tagokhoz. Úgy gondolta, hogy a felesége csodákra képes, és az énekelni szerető emberekből egy ökumenikus énekkar jöhetne létre, amely a záró istentiszteleten szolgál.

Eleinte kétségek voltak bennünk, ha tiszteletes asszonyunkban nem is. Többünk köhögéssel, megfázással küszködött; így indultunk neki a próbáknak. Lelkesedésben nem volt hiány: katolikus testvérek is csatlakoztak hozzánk valamint lelkészházaspárunk legnagyobb lánya, Luca, is szívesen énekel velünk.

Minden nap az istentisztelet előtt egy órát gyakoroltunk. Néha kicsit megijedtünk, mikor újabb és újabb énekeket tanultunk. Vajon hogyan fogunk ezek megbirkózni? A szólisták is féltek egy kicsit. Hogy fog sikerülni az énekük, mikor nem érzik késznek magukat a szolgálatra? Ám Isten ereje minden nehézségen átgátlott bennünket, s örömmel szolgáltunk Neki és a gyülekezetnek. Vasárnap, amikor vége lett az istentiszteletnek, már sajnáltuk, hogy ilyen hamar eltelt az idő, s hiányozni fognak a próbák.

Az ökumené az egész hét folyamán megvalósult. A református lelkész mellett szolgált a gyülekezetben két evangélikus lelkész, egy római katolikus plébános és a helyi püünkösi gyülekezet megbízottja is.

Elgondolkodtunk azon, hogy bizony néha nagyot kell ugrani az életben, hogy Isten ránk tudjon találni. A Jeru-

zsáleben élő keresztyén gyülekezetekről is beszéltek az igehirdetők, s magunk elé képzelhettük a templomokat, a sokféle egyházat, amely ott meglepett. Ezek a népek egymás mellett élnek, s mégis egymástól eltávolodva, harcok közepette.

Nekünk is folyamatosan tették fel a kérdéseket a lelkészek, hogy magunkba nézzünk, s gondolkodjunk rajtuk: Teljes szívvel be tudjuk-e fogadni az Ige tanítását? Tudunk-e eleget könyörögni azért, hogy Jézus jelen legyen az életünkben?

Szombaton a helybeli püünkösi gyülekezeti megbízott hirdette az ígét és szolgált az énekkaruk is közöttünk. Fialatos lendületük minket is magukkal ragadott és velük együtt énekeltek az ismerős énekeket, dicsértük Istent. Ők fél éve alakultak, s zenekari kísérettel szolgáltak.

Az utolsó este a békességről szólt. Ahogy tiszteletesünk felhívta rá a figyelmünket, nemcsak az a kötelességünk, hogy békében éljünk, hanem hogy másokat is kibékítsünk. Az énekari énekek is erről szóltak.

Legvégül megköszönjük a tiszteletes asszonynak, hogy egész héten foglalkozott velünk, s erejét, idejét szánta ránk. Sokat tanultunk tőle, aminek az istentiszteleteken is nagy hasznát vesszük. S hisszük, hogy egy csoda ismét megtörtént. Egy hét alatt különböző hitű és korú emberek, Istenre (és Líviára) figyelve énekkarrá alakult pár óra alatt. Továbbá köszönettel tartozunk Szteblák Zsuzsannának és Bátky Miklós ny. esperes úrnak a szép orgonakíséretért.

Vidi Attiláné

Kedves Olvasónk!

Kérem ne csodálkozzon azon, hogy a februári újságban még adventről szóló beszámoló szerepel. Kettős a dolog, nem kellene megjelentetni, mert úgymond idejétmúlt, tehát nem aktuális.

Meg kellene jelentetni, mert arról szól, ami újságunk lényeg, ismerjük meg egymást, tudjunk egymás dolgairól. Nos szerkesztőként az utóbbi elvet követve tesszük közzé a Bokodon történt eseményt, remélve azt, hogy a elkövetkező időkben nem az események megtörténte után jóval később kapunk tudósítást arról mi is történt a szomszédban.

A szerk.

Adventi zenés áhítat Bokodon

Azt hiszem, sokáig fogunk még emlékezni arra, hogy ismét meglátogattak bennünket a Magyar Állami Operaház címzetes magánénekesi, hogy egy csodálatos adventi hangversenybe részesítsenek.

Először Bokodon 2007-ben, a templomfelújítás alkalmából jártak, hogy jótékonyági koncertet adjanak. Akkor is gyülekezetünk egyik tagja, Szűcs Árpád volt az ötletadó, aki szintén az operaház énekes. S most újból közöttünk szolgálhattak. A repertoár igen gazdag volt. A koncert elején Szűcs Árpád emlékezett vissza gyermekkori élményeire, arra, hogy milyen szívesen szolgált már akkor is énekhangjával a gyülekezetben, majd következett az éneklés. Énekeskönyvünkből hangzottak el zsolnárok, dicséretetek, majd J. S. Bach, C. Goudimel, W. A. Mozart, G. P. Telemann híres zeneszerzők karácsonyi és adventi művei hangzottak el.

Külön Érdekesség volt, hogy Andrassy Frigyes és felesége több olyan művet énekeltek, melyeket maguk zenésítettek meg. Számomra a legszebb ezekből Ady Endre: Karácsony című versének megzenésítése volt.

A gyülekezet áhítattal hallgatta mindezt. Majd a koncert után szeretetvendégségben voltunk együtt, ahol tea, bor, szendvicsek és sütemények mellett beszélgethettük a művészekkel. Ezúton szeretnék megköszönni Hajdú Diána, Andrassy Krisztina, Andrassy Frigyes, Bakó Antal, Novák Zita, Papp Nóra és Szűcs Árpád művészeknek ezt a csodálatos estét. Reméljük, hogy hamarosan újból köszönhetjük őket a Bokodi Református Egyházközségben.

Bognár Lajosné, Bokod

1%

Kedves Testvérünk!

Kérünk, ha adód egy-egy százalékka felől rendelkezel vegyél számításba bennünket is!

A HÉT HATÁR újság kiadójának a **Közelebb Egymáshoz Alapítványnak** adószáma:

18606876-1-11

és

A Magyarországi Református Egyház

technikai száma: **0066**

Tudod, ha nem rendelkezel sehogyan, akkor elvesz adód egy százaléka a "nagy kalapban".

Előző évben az egy százalékokból **342693 forint** érkezett.

A kuratórium döntése értelmében a Hét Határ kiadási költségeit enyhítettük veled.

A kuratórium.

HEIDELBERGI KÁTÉ

50. KÉRDÉS: Miért teszed hozzá, hogy ő Istennek jobbján ül? Mert Krisztus azért ment fel a menyekbe, hogy ezzel megbizonyítsa, hogy ő az ő Anyaszentegyházának feje, aki által igazgat az Atya mindeket.

51. KÉRDÉS: Mit használ nekünk Krisztusnak, a mi fejünknek ez a dicsősége?

Először azt, hogy Szentleke által mibelénk, az ő tagjaiba mennyei ajándékot áraszt.

Másodszor, hogy minket az ő hatalmával minden ellenség ellen **védelméz és megtart**

52. KÉRDÉS: Miféle vigasztalásod van abból, hogy Krisztus visszajön ítélni élőket és holtakat?

Az, hogy minden háborúságomban és üldöztetésemben fölemelt fővel várom őt az égből ítélő bírámul, aki előbb érettem Isten ítélőszéke elé állott, és rólam minden kárhoztatást elvett, hogy ő mind a maga ellenségeit, mind az enyémeiket örök kárhoztatra veti; engem pedig minden választottjával együtt a mennyei örömben és dicsőségben önmagához átvisz.

Pályázat a Pápai Református Kollégium gimnáziuma és Művészeti Szakközépiskola Igazgatói tiszterére

Pályázati feltételek:

középközpont tanári egyetemi végzettség
közoktatás vezetői pedagógus szakvizsga
legalább egy idegen nyelv társalgási szintű ismerete
legalább tíz éves tanári gyakorlat
aktív református gyülekezeti egyháztagság
büntetlen előélet

Benyújtandó okiratok:

szakmai önéletrajz
diploma másolatok
vezetői koncepció
lelkipásztori ajánlás
erkölcsi bizonyítvány

Bérezés: a közalkalmazotti bértábla, illetve megegyezés szerint.

Szükség esetén szolgálati lakást biztosítunk. Az igazgatói kinevezés öt évre szól.

Levélcím: Dunántúli Református Egyházkerület Püspöki Hivatala, 8500 Pápa, Árok u.6.

Benyújtási határidő: 2011. február 28. **A pályázat elbírálásának határideje:** 2011. március 31.

GYEREKSAROK

A NEVESINCS KISLÁNY
(2Királyok 5: 1-19)

Kedves Gyerekek!

Egy olyan kislányról szeretnék írni nektek, akinek nem tudjuk a nevét. A Szentírásban nem őrzik meg a nevét, mégis **fontos küldetése volt** – gyermekként. Különlegesen, első hallásra talán ijesztően alakul a sorsa. Ez a kislány távol kerül otthonától, egy idegen országba. Ugyanis rabló arám csapatok elhurcolják Szíriába, ahol a hadseregparancsnok, Naámán, feleségének lesz a szolgálója. Biztos félelmetes lehetett számára, hogy felfegyverzett katonák elrabolják otthonából és egy teljesen ismeretlen helyre viszik, ahol nem élhet szabadon többé. Isten azonban csodálatos módon használja fel őt. **Istenre mutató jel** lesz, **összekötő kapocs** Isten embere és Naámán között. Gazdája egyszercsak bélpoklos, más szóval leprás lesz. Ez egy gyógyíthatatlan betegség volt. A bőrön foltok, sebek, hólyagok jelentek meg, amelyek nem akartak begyógyulni. Eleinte viszkettek, később inkább fájtak. Hosszú idő után annyira elsovadtak a végtagok, hogy leeshettek az ujjak... Az ilyen embereket nem volt szabad megérinteni. Az ilyen embereknek el kellett vonulniuk a családjuktól, a falujukból, nem volt szabad másokkal érintkezniük, nehogy valakit is megfertőzzenek. Még manapság is, a lepra csak akkor gyógyítható, ha idejében orvosi segítségért fordul a megbetegedett ember. Másként csak lassítani és enyhíteni tudják a tüneteket. Bizonyos esetekben műlábbal, műkézzel pótolják a betegség által elvesztett végtagokat.

Amikor Naámán, a király hadseregparancsnoka (ma hadügyminiszternek neveznék) megbetegszik ebben a szörnyű betegségben, mindenki kétségbe esik. Csak egy valaki nem. Az a „Nevesincs” Kislány, aki messziről kerül épp Naámán házába, egyszerűen felsóhajt: „Bárcsak eljuthatna az én uram a samáriai prófétához, az majd meggyógyítaná bélpoklosságából.” Meghallotta ezt Naámán. El is ment a királyhoz, hogy engedélyt és segítséget kérje ahhoz, hogy most nem katonai szándékkal, hanem a gyógyulása miatt elmehessen Izraelbe. Isten embere, Elizeus próféta, anélkül, hogy látná, megvizsgálta Naámánt, elküldi, hogy a Jordán vizében fürödjön meg egymás

után hétszer. Naámán először vonakodik ezt megtenni. „Nem többet érnek-e Damaszkusz folyói, Abáná és Parpar, Izrael minden vizénél? Megfürödhetnék azokban is, hogy megtisztuljak!” Egy katonája azonban meggyőzi: „Atyám, ha a próféta valami nagyot parancsolt volna, azt is megtett volna!” Naámán tehát megfürdött a Jordánban és mikor hetszer feljött a vízből teljesen megtisztult, elmúlt róla a betegség. Mekkorra csoda! Ahogy a víz lemosa rólunk a koszt, úgy mosta le Naámánról a sebet, a betegség nyomait. „Most már tudom, hogy nincs máshol Isten az egész földön, csak Izraelben.”- mondta Naámán, miután látta, hogy meggyógyult. Naámán tehát hitt Istenben, mert átélt egy nagy csodát. Ehhez a csodálatos gyógyuláshoz azonban kellett a „Nevesincs” kislány. Kellott, hogy ott legyen Naámán házában, hogy meg merjen szólalni, hogy merjen Istenről beszélni. És ez nemcsak a gyógyuláshoz, hanem hithez is segítette a gazdáját.

Gyerekek! Biztos vagyok benne, hogy **nektek is ilyen fontos küldetésetek van!** Valakit ti is Istenhez vezettek majd. Azzal, ha mertek Istenről beszélni, ha imádkoztok érte, ha szeretettel viselkedtek olyan társatok felé is, akit mások kiközösítenek, ha segítetek szüleiteknek... Legyetek ti is összekötő kapocs Isten és környezetetek között. Isten áldjon meg benneteket ebben a fontos feladatban!

Szeretettel: Barta Lívía

Tudjátok-e?

A lepra **fertőző** betegség, amely orron és szájon át cseppfertőzéssel terjed. Lappangási ideje, akár több év is lehet. Ma Indiában szedi legtöbb áldozatát, de veszélyeztetett országok Afrikában és Dél-Amerikában is vannak.

A leprát a **Mycobacterium leprae** nevű baktérium okozza. Az emberek 95 % immunis erre a baktériumra, vagyis nem betegszik meg általa. A leprás beteg idegei elhalhatnak, végtagjai elsorvadtak, ujjai leeshetnek, szemei megvakulhatnak.

Január utolsó vasárnapja a lepra elleni harc világnapja és idén már 58. alkalommal tartották meg világszerte, így Magyarországon is.

Ennek a napnak a megtartását **Raoul Follereau**-t (ejtsd: Raul Follörő-t), hívó francia újságíró kezdeményezte, akit „a gyógyító szeretet misszionáriusa”-nak neveznek.

A Magyarországi Református Egyház Lepramissziója is segíti a leprások gyógyulását pénzzadománnyal, gyógyszerrel, kötszerekkel és kötött takarókkal. Ez a rajz a Lepramisszió jele.

BABA-MAMA KÖR RÉDÉN

FÖLDRENGÉS A HÉT HATÁRBAN

Az elmúlt 25 év legerősebb, **4,7-es magnitúdójú földrengése** rázta meg hazánkat szombat este **18 óra 41 perckor**. A rengés epicentruma Oroszlánynál volt mintegy 10 km-es mélységben, de a földmozgás észlelhető volt Budapesten, illetve több dunántúli nagyvárosban, így Székesfehérváron, Veszprémben, Győrött, sőt a Felvidéken is

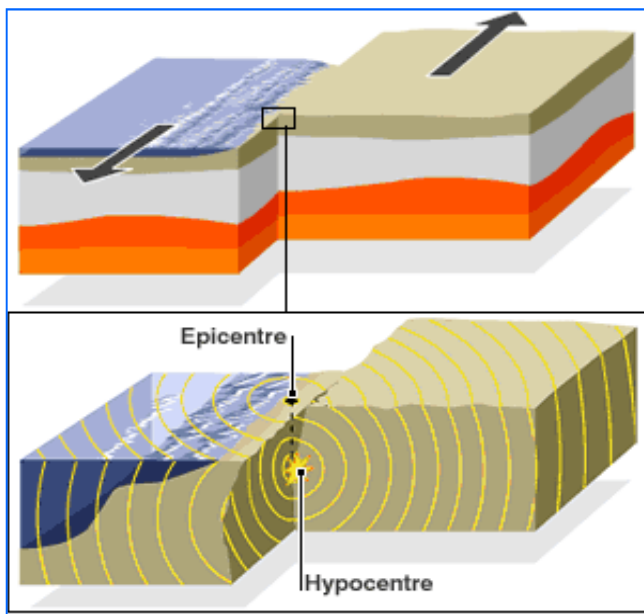
Este fél 11-ig a műszerek 5 apró utó rengést is rögzítettek, ezek közül a 37 perccel később mért 2,2-es rengés volt a legerősebb, de még ez is az emberi érzékelési küszöb alatti erősség volt. Még hetekig kell utó rengésekre számítani, ezek számuk és erősségük fokozatosan csökken, de nem kizárt, hogy egy-egy még érezhető lesz.

Utoljára 1985-ben, Berhidán volt ilyen erős földmozgás. Észlelőink beszámolói szerint a fővárosban több panelházból is az utcára rohantak az emberek. Az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság tájékoztatása szerint Óbudán és Kelenföldön egy panelházban, Oroszlányban és Vértessomlón

lakóházakban repedtek meg a falak

Ilyen erősségnél a kisebb tárgyak a polcokról lezuhanhatnak, illetve a földben és a falakban lévő gyengébb vezetékek megrepedhetnek. Amennyiben gázszagot érzünk, ha tehetjük, feltétlenül zárjuk el a gázcsapot, ha az utcán érzékeljük, akkor értesítsük a szolgáltatót!

A Global Seismic Monitor rendszer szerint az erősség a 4,8-as magnitúdót is elérte, a USGS rendszer 4,2-et erősséget mért. Mind a mostani, mind az 1985-ös földrengés Magyarország leginkább földrengésveszélyeztetettebb területéhez, a Móri-árokhoz közel történt.

Forrás: <http://www.idokep.hu/hirek/foldrenges>

Istentiszteletek

Ács vasárnap	10.00 és 18.00
Ászár vasárnap	10.00
Bana vasárnap	9..30
Bábolna vasárnap	11.00
Bokod vasárnap	9.00
Csép vasárnap(vagy bibliaóra)	9,00
Császárvásárnap	10,30
Dad vasárnap	10,30
Ete vasárnap	11.00 és 14.30
Kisbér vasárnap	9.30
a hónap első vasárnapján	15.15
Kisigmánd	11.00
Kömlőd vasárnap	10,00
Környe vasárnap	9,00
Környebánya a hónap első vasárnapja	13,00
Nagyigmánd vasárnap	10.00
Oroszlány vasárnap	14,00
Réde vasárnap	10.00 és 14.00
Szákszend vasárnap	9.00
Tárkány vasárnap	14.00
Vérteskethely vasárnap	9.15

A szórvány területeken

Bakonysárkány a hónap második vas. **16.00**

Bakonyszombathely a hónap első vas. **16.00**

Hánta a hónap első vas. **11.00**

AZ ANYAKÖNYVBEN OLVASTUK

Ászáron: *Eltemettük* id. Ligeti Lajost

Ács: *Megkeresztelték:* Kálmán Imre Alexandert

Eltemették: Gunázer Sándornét, Györffy Eleknét

Bakonyszombathelyen *eltemettük:* Dr. Bibo Sándort

Kisbéren *eltemették:* Kósz Józsefnét, Varga Gyulánét

Lőrincz Józsefnét

Kisigmádon *eltemettük:* Nemes Istvánnét

Nagyigmánd: *Eltemettük* Vörös Sándornét

Vérteskethely: *eltemették* Szabó Imrénét, Erdődi Károlynét

Tárkányon *eltemették:* Nagy Jánosnét és

Farkas Sándor presbitert

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna, Bokod, Csép, Császárvásárnap, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2854 Dad, Fő u. 28. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök 2941 Ács, Fő u. 71.

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 **email.: hethatarlap@freemail.hu**

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: **www.hethatar.refdunantul.hu**

ISSN 1417 - 7641